

UCHWAŁA

Komisji Habilitacyjnej
z dnia 13 października 2022 roku
powołanej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne
wszczętym na wniosek **dr Aleksandry Zielińskiej**

§ 1

Komisja Habilitacyjna, powołana przez Radę Naukową Instytutu Genetyki Człowieka PAN w Poznaniu, w dniu 13 czerwca 2022 r., działając na podstawie art. 221 ust. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (Dz. U. 2022.574 z późn. zm.) po zapoznaniu się z dokumentacją wniosku i recenzjami oraz informacją przekazaną przed posiedzeniem Komisji przez promotora pracy doktorskiej stwierdza, że osiągnięcie naukowe zatytułowane „*Nanocząsteczki lipidowe jako skuteczne nośniki substancji aktywnych w leczeniu chorób nowotworowych*” **nie stanowi** znacznego wkładu w rozwój dyscypliny naukowej i wyraża **negatywną** opinię w sprawie nadania dr Aleksandrze Zielińskiej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne.

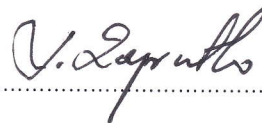
UZASADNIENIE

Załącznik nr 1 do niniejszej uchwały zawierający uzasadnienie stanowi jej integralną część.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

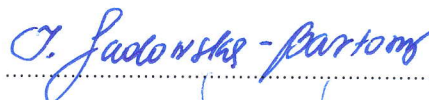
1. Przewodniczący: prof. dr hab. Lucjusz Zaprutko

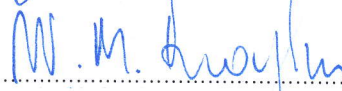
2. Recenzent: prof. dr hab. Anna Herman-Antosiewicz

3. Recenzent: prof. dr hab. Izabela Sadowska-Bartosz

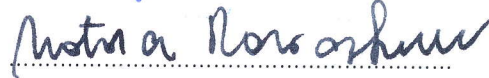
4. Recenzent: prof. dr hab. Wanda Krajewska

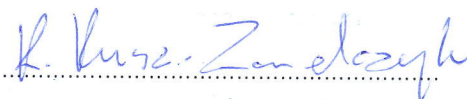
5. Recenzent: prof. dr hab. Andrzej Mackiewicz

6. Członek: prof. IGC PAN dr hab. Natalia Rozwadowska

7. Sekretarz: prof. IGC PAN dr hab. Kamila Kusz-Zamelczyk

Uzasadnienie uchwały Komisji Habilitacyjnej

opiniującej wniosek dr Aleksandry Zielińskiej z dnia 21 grudnia 2021 r.
o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu
w dyscyplinie nauki medyczne

Działając na podstawie art. 221 ust.10 i 11 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (Dz. U. 2022.574 z późn. zm.) Komisja Habilitacyjna, powołana przez Radę Naukową Instytutu Genetyki Człowieka PAN w Poznaniu w dniu 13 czerwca 2022 r., w składzie:

1. Przewodniczący komisji: prof. dr hab. Lucjusz Zaprutko, Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu (RDN)
2. Recenzent: prof. dr hab. Anna Herman-Antosiewicz, Uniwersytet Gdański (RDN)
3. Recenzent: prof. dr hab. Izabela-Sadowska Bartosz, Uniwersytet Rzeszowski (RDN)
4. Recenzent: prof. dr hab. Wanda Krajewska, Uniwersytet Łódzki (RDN)
5. Recenzent: prof. dr hab. Andrzej Mackiewicz, Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu (IGC PAN)
6. Sekretarz komisji: dr hab. Kamila Kusz-Zamelczyk, Instytut Genetyki Człowieka PAN w Poznaniu (IGC PAN)
7. Członek komisji: prof. IGC PAN dr hab. Natalia Rozwadowska, Instytut Genetyki Człowieka PAN w Poznaniu (IGC PAN)

na posiedzeniu w dniu 13 października 2022 r. **negatywnie zaopiniowała wniosek** Pani dr Aleksandry Zielińskiej o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne. Podstawą do negatywnego zaopiniowania tego wniosku było stanowisko większości członków komisji wyrażone podczas posiedzenia, iż osiągnięcie naukowe pt. „*Nanocząsteczki lipidowe jako skuteczne nośniki substancji aktywnych w leczeniu chorób nowotworowych*” nie wnosi znacznego wkładu w rozwój dyscypliny naukowej jaką jest dyscyplina nauki medyczne.

Uzasadnienie uchwały Komisji Habilitacyjnej zostało sporządzone w oparciu o recenzje i opinie pisemne członków Komisji przesłane do Instytutu Genetyki Człowieka PAN, a także informację przekazaną przed posiedzeniem Komisji przez promotora pracy doktorskiej **oraz opinie wyrażone ustnie w trakcie dyskusji podczas posiedzenia**, celem przedłożenia Radzie Naukowej Instytutu Genetyki Człowieka PAN w Poznaniu dla podjęcia uchwały, o której mowa w art. 221 ust.12 oraz w art. 178 ust. 1-3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce*.

Członkowie Komisji Habilitacyjnej zapoznali się z dokumentacją wniosku dr Aleksandry Zielińskiej, w tym ze sporządzonymi recenzjami i opiniami. Dokumentacja została przygotowana zgodnie z wytycznymi zawartymi w art. 220 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* i od strony formalnej nie budzi zastrzeżeń. Członkowie Komisji zapoznali się również z korespondencją, która wpłynęła od Promotor pracy doktorskiej Habilitantki do Przewodniczącego Komisji Habilitacyjnej. Z korespondencji tej oraz załączonej do niej pracy doktorskiej dr Zielińskiej wynika, iż trzy z sześciu prac zawartych w cyklu przedstawionym jako osiągnięcie habilitacyjne dr Zielińskiej **zawierają wyniki z jej rozprawy doktorskiej** obronionej w 2018 roku na Wydziale Chemii UAM (nadanie stopnia 21.12.2018 r.). Korespondencja ta wpłynęła do Przewodniczącego już po przesłaniu pozytywnych recenzji i opinii przez członków Komisji do podmiotu habilitującego.

I. Przytoczenie informacji o przesłankach warunkujących nadanie stopnia doktora habilitowanego w postępowaniu dr Aleksandry Zielińskiej

Przesłanki nadania stopnia doktora habilitowanego zostały unormowane w art. 219 p.s.w.n.

Zgodnie z tymi przepisami oraz faktem, iż dr Zielińska ubiega się o stopień doktora habilitowanego w dziedzinie nauki medycznej i nauki o zdrowiu, w dyscyplinie nauki medycznej, przesłanki warunkujące nadanie stopnia doktora habilitowanego w postępowaniu dr Aleksandry Zielińskiej są następujące:

1. posiadanie stopnia doktora;
2. posiadanie w dorobku osiągnięć naukowych stanowiących znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauki medycznej, w tym co najmniej:

a) 1 monografii naukowej wydanej przez wydawnictwo, które w roku opublikowania monografii w ostatecznej formie było ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit a, lub

b) 1 cyklu powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopiśmie naukowym lub recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowych, które w roku opublikowania artykułu w ostatecznej formie było ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. B, lub

c) 1 zrealizowanego oryginalnego osiągnięcia projektowego, konstrukcyjnego lub technologicznego.

3. wykazanie się istotną aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

II. Przytoczenie informacji o osiągnięciu wskazanym przez dr Zielińską, które miałoby spełnić warunki nadania stopnia doktora habilitowanego

Dr Zielińska przedstawiła osiągnięcie naukowe pod tytułem „*Nanocząsteczki lipidowe jako skuteczne nośniki substancji aktywnych w leczeniu chorób nowotworowych*”, stanowiące cykl sześciu powiązanych tematycznie prac, opublikowanych w latach 2018-2021 w recenzowanych czasopiśmie o zasięgu międzynarodowym. W skład cyklu wchodzi pięć prac oryginalnych, z których dwie opublikowane były przed uzyskaniem stopnia doktora oraz jedna praca przeglądowa opublikowana po doktoracie. W czterech z tych prac Habilitantka jest pierwszym autorem (w tym w jednej współkorespondującym), a w dwóch pracach drugim autorem.

Dr Aleksandra Zielińska pisze w swym Autoreferacie „Celem badań prowadzonych w ramach niniejszego postępowania habilitacyjnego było nie tylko opracowanie powtarzalnych metod produkcji nanośników inkorporowanych wybranymi monoterpenami (alfa-pinen, cytral, geraniol, limonen oraz linalol) ale również analiza właściwości fizykochemicznych, takich jak wielkość otrzymanych cząstek, współczynnik polidispersyjności, wartość potencjału zeta, analiza dotycząca szybkości uwalniania dla każdego z badanych monoterpenów, oznaczenie efektywności enkapsulacji oraz kompleksowa charakterystyka matrycy lipidowej. Tym sposobem, odpowiednio zoptymalizowane nanośniki substancji czynnych o określonych właściwościach mogą okazać się niezwykle pomocne w leczeniu onkologicznym.” Wstępna analiza wykazała, że ze względu na obecność grupy hydroksylowej w strukturze niektórych badanych monoterpenów możliwe jest wytworzenie jedynie nanocząsteczek lipidowych zbudowanych wyłącznie z tłuszczów stałych (SLN). Zanalizowano wpływ czynników niezależnych i zależnych na syntezowane SLN, na wielkość cząstek, wskaźnik polidispersyjności i potencjał zeta. Określono stabilność długoterminową, efektywność enkapsulacji, kinetykę uwalniania z SLN badanych monoterpenów oraz ilość włączonej substancji aktywnej. W wyniku przeprowadzonych

badani opracowano powtarzalne metody syntezy stałych nanocząstek lipidowych inkorporowanych wybranymi monoterpunami.

Trzy monoterpény (cytral, geraniol i limonen) testowane były na komórkach. Testowano wpływ **czystego cytralu** i **czystego geraniolu** na produkcję NO przez komórki linii komórek makrofagowych myszy (RAW 264.7). Wykazano, że cytral hamuje wytwarzanie tlenku azotu w komórkach RAW 264.7 silniej niż geraniol. W Autoreferacie Kandydatka wspomina, iż następnie dokonała oceny cytotoksyczności **czystego cytralu** na dwóch modelach komórkowych skóry: nienowotworowym HaCaT oraz nowotworowym A431. Jednak dr Zielińska w swym Autoreferacie nie wspomina jakie są wyniki tej oceny, ani ich nie dyskutuje.

Z kolei **SLN z epoksydem limonenu** testowano na komórkach linii keratynocytów HaCaT. W Autoreferacie Kandydatka wspomina, iż oceniała rolę SLN z epoksydem limonenu w peroksydacji lipidów i cytotoksyczności, ale znów nie wspomina jakie wyniki uzyskała w teście cytotoksyczności.

W pracy przeglądowej przedstawione są potencjalne możliwości zastosowania nanofarmaceutyków w chemioterapii różnych typów nowotworów.

III. Ocena spełnienia przez dr Aleksandrę Zielińską przesłanek warunkujących nadanie stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie nauki medyczne

3.1. Przesłanka pierwsza jest spełniona, gdyż dr Zielińska posiada stopień doktora nauk chemicznych.

3.2. Przesłanka druga

Komisja Habilitacyjna zaopiniowała, iż dr Aleksandra Zielińska nie spełnia przesłanki drugiej (czyli nie posiada w swym dorobku osiągnięcia naukowego stanowiącego znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauki medyczne).

- Członkowie Komisji w swych recenzjach/opinii kwestionowali zgodność osiągnięcia naukowego z dyscypliną nauki medyczne.

Prof. Herman-Antosiewicz w swojej recenzji napisała:

„To, czego według mnie brakuje w tych pracach, to odpowiednie testy biologiczne. **Tylko w dwóch publikacjach wykonano badania na liniach komórkowych**. W pracy nr 1 testowano wpływ czystego związku (cytralu) na produkcję NO przez makrofagi linii RAW 264.7 i na żywotność keratynocytów linii HaCaT oraz komórek nowotworu skóry linii A431. Niestety, nie porównano, jak działa z precyzją otrzymany i scharakteryzowany w tej pracy cytral w lipidowych nanocząsteczkach. W publikacji nr 5 uzyskano SLN z epoksydem limonenu. Jest to monoterpén o działaniu antynowotworowym, ale jego aktywność testowano na komórkach HaCaT. Komórki te nie są transformowane nowotworowo, jak błędnie napisano w abstrakcie tej pracy, a jedynie unieśmiertelnione. Nanocząsteczki okazały się być w miarę bezpieczne dla tych komórek, ale szkoda że nie sprawdzono ich działania na komórki nowotworowe oraz nie porównano z aktywnością czystego związku. Szkoda również, że nie zweryfikowano, czy SLN z epoksydem limonenu wykazywały właściwości antyoksydacyjne w komórkach, a jedynie w testach pozakomórkowych.

Zauważywszy, że w żadnej z oryginalnych publikacji nie testowano właściwości cytotoksycznych uzyskanych nanocząsteczek względem komórek nowotworowych (nie wspominając o doświadczeniach *in vivo*), uważam, że tytuł osiągnięcia jest zupełnie nietrafiony, ponieważ prezentowane prace w żadnym stopniu nie pokazują, że uzyskane nanocząsteczki lipidowe są skutecznymi nośnikami potencjalnych leków w chorobach nowotworowych. [...] co do określenia dyscypliny - mam tu zastrzeżenia. Moim zdaniem, **nie jest to dyscyplina nauki medyczne**.

Podsumowując, uważam, że osiągnięcie naukowe pani dr Zielińskiej [...] stanowi cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopismach naukowych, ale cykl ten jest niepoprawnie zatytułowany i stanowi znaczny wkład w rozwój nauki, ale **niekoniecznie dyscypliny określonej we wniosku Habilitantki.**"

Prof. Izabela Sadowska-Bartosz w swojej recenzji napisała:

„niedosyt budzi brak dogłębnej analizy biologicznych efektów zsyntetyzowanych SLN z wykorzystaniem modeli *in vivo*".

„Pewną wątpliwość może budzić zaklasyfikowanie dorobku naukowego Habilitantki do dyscypliny nauki medyczne; w moim odczuciu **bardziej właściwa byłaby lokalizacja tego dorobku w dyscyplinie nauki chemiczne lub nauki farmaceutyczne.**"

Prof. Zaprutko w swojej opinii napisał:

„szczegółowa analiza treści prac stanowiących cykl habilitacyjny wskazywałaby raczej na ich **rzeczywistą przynależność do nauk farmaceutycznych.**"

- Członkowie Komisji nie uznali, by osiągnięcie naukowe stanowiło znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauki medyczne.

Dr Zielińska w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego przedłożyła do oceny cykl prac zawierający 1 pracę przeglądową i 5 prac oryginalnych, wśród których 3 prace oryginalne (H1, H3 i H4) zawierają wyniki opisane w jej rozprawie doktorskiej. Habilitantka faktu tego nie ujawniła w swym autoreferacie, a o jego występowaniu członkowie Komisji pozyskali wiedzę z informacji przekazanej przez Promotora pracy doktorskiej.

Choć druga z przesłanek warunkujących nadanie stopnia doktora habilitowanego wskazuje na konieczność posiadania w dorobku osiągnięć naukowych stanowiących istotny wkład w rozwój dyscypliny, w której dana osoba zamierza uzyskać ten stopień, to z przepisu tego **nie wynika**, by przedłożone do oceny mogły być jedynie osiągnięcia uzyskane po otrzymaniu stopnia doktora, tym samym **nie ma przeszkód formalnych**, by przedmiotowej ocenie poddać rozprawę doktorską (jeżeli została opublikowana), czy też dorobek powstały przed nadaniem stopnia doktora. Jednak **większość członków Komisji Habilitacyjnej wyraża opinię, iż te same osiągnięcia nie powinny prowadzić do nadania dwóch stopni naukowych tej samej osobie.** Jeśli Habilitantka postanowiła przedstawić w osiągnięciu habilitacyjnym wyniki, które zawarła wcześniej w rozprawie doktorskiej, to zdaniem członków Komisji, powinna była jasno zaznaczyć to w Autoreferacie i przedyskutować, jak całość osiągnięcia habilitacyjnego ma się do wyników użytych podwójnie w doktoracie i osiągnięciu habilitacyjnym. Tymczasem Habilitantka w Autoreferacie nie wspomniała w ogóle o tym, iż osiągnięcie habilitacyjne pokrywa się z osiągnięciem przedstawionym w rozprawie doktorskiej. Zdaniem większości członków Komisji **wyniki składające się na osiągnięcie habilitacyjne po uszczupleniu ich o wyniki zawarte w rozprawie doktorskiej nie stanowią znacznego wkładu w rozwój nauki.** Jeśli oceniać całość wyników prezentowanych w osiągnięciu, z pewnością **nie stanowią one znacznego wkładu w rozwój dyscypliny nauki medyczne.** Dodatkowo, trudno jest ocenić indywidualny wkład Habilitantki w powstanie tych wieloautorskich prac, ponieważ w dokumentacji nie ma oświadczeń współautorów co do ich udziałów.

3.3. Przesłanka trzecia

Komisja uznała, iż Kandydatka spełniła trzeci warunek nadania stopnia doktora habilitowanego, poprzez wykazywanie się istotną aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej jednostce naukowej, w tym zagranicznej.

IV. Dodatkowe informacje dotyczące wniosku dr Zielińskiej

Członkowie Komisji podnieśli kwestię, iż dr Zielińska nieprofesjonalnie przedstawiła dorobek naukowy w dokumentacji wniosku:

- a) wymieniając artykuły, które nie były opublikowane lub przyjęte do publikacji, a jedynie wysłane do redakcji lub w recenzji;
 - b) wymieniając pobyt na krótkim stażu zagranicznym w terminie 01.05.2022-31.05.2022, podczas gdy wniosek o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego jest z dnia 21.12.2021,
- co utrudniło ocenę rzeczywistego dorobku zgromadzonego do daty wystąpienia z wnioskiem o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego.

Mając na uwadze, iż Kandydatka nie zamieściła w Autoreferacie informacji o podwójnym wykorzystaniu wyników (w rozprawie doktorskiej i w osiągnięciu habilitacyjnym), członkowie komisji powrócili do lektury wniosku dr Zielińskiej. Zauważono, iż oprócz wyżej wspomnianego niedopowiedzenia, niektóre informacje zawarte we wniosku nie są zgodne z prawdą:

- a) Kandydatka w Załączniku 3 (Wykaz osiągnięć naukowych, stanowiących znaczny wkład w rozwój dyscypliny), na stronie 5 wymienia prace H1 i H2 jako artykuły opublikowane w czasopismach naukowych po uzyskaniu stopnia doktora. Tymczasem prace H1 i H2 opublikowane zostały przed uzyskaniem stopnia doktora.
- b) Kandydatka przedstawiając swój udział w powstanie publikacji [H2] twierdzi, że polegał on m. in. na wykonaniu oceny cytotoksyczności nanocząstek, podczas gdy cytotoksyczność nie była przedmiotem tej publikacji.

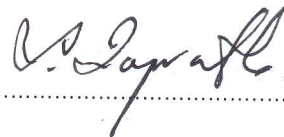
Negatywna opinia Komisji jest odmienna niż opinie wyrażone w recenzjach. Komisja miała jednak prawo powzięcia takiej opinii; taką możliwość dopuszczają obowiązujące przepisy. Art. 221. Ustawy-Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce z 20 lipca 2018 roku stwierdza w p. 10: „Uchwałę zawierającą opinię w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego podejmuje komisja habilitacyjna w głosowaniu jawnym. Na wniosek osoby ubiegającej się o stopień komisja podejmuje uchwałę w głosowaniu tajnym. Opinia nie może być pozytywna, jeżeli co najmniej 2 recenzje są negatywne”.

A zatem Ustawa nie wymaga zgodności wniosków wyrażonych w recenzjach z charakterem uchwały podjętej w głosowaniu Komisji habilitacyjnej. Podczas posiedzenia Komisja może bowiem wziąć pod uwagę inne aspekty, o których nie było mowy w recenzjach, a które zostały ujawnione po napisaniu recenzji (które to recenzje muszą być napisane w ustawowym terminie). Opinia nie może być pozytywna, kiedy co najmniej 2 recenzje są negatywne, natomiast Ustawa nie nakłada obowiązku wydania pozytywnej opinii nawet jeśli wszystkie recenzje kończą się wnioskami pozytywnymi. Gdyby takie ograniczenie obowiązywało, byłoby ono zapisane w Ustawie.

V. Podsumowanie

Komisja Habilitacyjna zaopiniowała, iż dr Aleksandra Zielińska nie posiada w swym dorobku osiągnięcia naukowego stanowiącego znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauki medycznej. Nie spełnia zatem przesłanki drugiej warunkującej uzyskanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauki medycznej.

1. Przewodniczący: prof. dr hab. Lucjusz Zaprutko

2. Recenzent: prof. dr hab. Anna Herman-Antosiewicz

3. Recenzent: prof. dr hab. Izabela Sadowska-Bartosz

I. Sadowska-Bartosz

4. Recenzent: prof. dr hab. Wanda Krajewska

W. Krajewska

5. Recenzent: prof. dr hab. Andrzej Mackiewicz

A. Mackiewicz

6. Członek: prof. IGC PAN dr hab. Natalia Rozwadowska

N. Rozwadowska

7. Sekretarz: prof. IGC PAN dr hab. Kamila Kusz-Zamelczyk

K. Kusz-Zamelczyk

PROTOKÓŁ
z posiedzenia komisji habilitacyjnej dr Aleksandry Zielińskiej

Posiedzenie komisji habilitacyjnej odbyło się dnia **13 października 2022 r.** w Instytucie Genetyki Człowieka PAN (ul. Strzeszyńska 32, 60-479 Poznań) w formie hybrydowej. Komisja zebrała się w pełnym 7-osobowym składzie:

Przewodniczący: prof. dr hab. **Lucjusz Zaprutko** (Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu)

Recenzenci: prof. dr hab. **Anna Herman-Antosiewicz** (Uniwersytet Gdański)
prof. dr hab. **Izabela Sadowska-Bartosz** (Uniwersytet Rzeszowski)
prof. dr hab. **Wanda Krajewska** (Uniwersytet Łódzki)
prof. dr hab. **Andrzej Mackiewicz** (Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu)

Sekretarz: prof. IGC PAN dr hab. **Kamila Kusz-Zamelczyk** (Instytut Genetyki Człowieka PAN w Poznaniu)

Członek komisji: prof. IGC PAN dr hab. **Natalia Rozwadowska** (Instytut Genetyki Człowieka PAN w Poznaniu)

1. Przewodniczący Komisji - prof. dr hab. Lucjusz Zaprutko dokonał otwarcia posiedzenia. Uzyskał zgodę od wszystkich członków komisji na nagrywanie posiedzenia. Przedstawił porządek posiedzenia, który został zaakceptowany przez wszystkich członków Komisji. Następnie stwierdził prawomocność posiedzenia na podstawie obecności wszystkich członków Komisji i poinformował, iż Habilitantka nie wnioskuje o głosowanie tajne, zatem decyzje podejmowane będą w trybie głosowania jawnego. Dalej Przewodniczący uzyskał potwierdzenie przez wszystkich członków Komisji zapoznania się z pełną dokumentacją wniosku, w tym ze sporządzonymi recenzjami i opiniami oraz korespondencją, która wpłynęła w tej sprawie od Profesora Nowak – promotor pracy doktorskiej Habilitantki.
2. Przewodniczący Komisji poddał pod dyskusję potrzebę przeprowadzenia kolokwium habilitacyjnego. Większość członków komisji wyraziła opinię, iż nie widzi potrzeby przeprowadzenia kolokwium w przypadku tego postępowania. Przeprowadzono głosowanie jawne w tej sprawie. Trzy osoby głosowały za przeprowadzeniem kolokwium, a cztery osoby przeciwko. Zatem w wyniku głosowania podjęto decyzję o nieprzeprowadzaniu kolokwium habilitacyjnego.
3. Przewodniczący poprosił recenzentów oraz pozostałych członków komisji o wyrażenie swych opinii z uwypukleniem danych kluczowych dla rozpatrywanej sprawy. Recenzenci oraz pozostali członkowie Komisji zabrali głos w kolejności wymienienia poszczególnych osób w uchwale powołującej Komisję.

Prof. Anna Herman-Antosiewicz powiedziała, że jej recenzja była pozytywna, choć miała poważne zastrzeżenia co do wyboru dyscypliny i nazwania osiągnięcia, które zupełnie nie pasuje do wyników zawartych w publikacjach. Wyjaśniła, że w świetle nowych informacji od Profesora Nowak i po analizie tych danych okazało się, że trzy prace oryginalne wchodzące w skład osiągnięcia habilitacyjnego zawierają wyniki z doktoratu. Pani Profesor wyraziła opinię, iż te same wyniki nie powinny być wykorzystywane w dwóch

postępowaniach o nadanie stopnia przez tę samą osobę. Pani Profesor skonkludowała, że w oparciu o przedstawione materiały zmienia swoją opinię pozytywną zawartą w recenzji na negatywną.

Prof. Izabela Sadowska-Bartosz oznajmiła, iż zgadza się zupełnie z opinią Pani Profesor Herman-Antosiewicz. Powiedziała, że dorobek przedstawiony w Autoreferacie nie pasuje do dyscypliny nauki medyczne i tylko w dwóch publikacjach z przedstawionego cyklu prac badana była aktywność biologiczna. Pani Profesor zauważyła, że w publikacji nr 2 Habilitantka deklaruje swój udział w przeprowadzeniu testów cytotoksyczności, natomiast ta publikacja nie opisuje przeprowadzenia takich badań, zatem tylko w publikacjach nr 1 i 5 przeprowadzane były jakiegokolwiek testy biologiczne. Pani Recenzent podniosła kwestię, iż w jednej z tych prac badania prowadzone były wyłącznie na komórkach nienowotworowych, wobec tego nie ma podstaw do wnioskowania o działaniu przeciwnowotworowym badanych nanocząstek. Pani Profesor powiedziała, że jej ocena obecnie jest negatywna nie tylko w oparciu o to, że cykl monotematyczny zawiera dane, które wykorzystane były wcześniej w doktoracie. Przyznała, że nowa ustawa nie zabrania używania wyników z doktoratu w habilitacji, lecz jest to inaczej oceniane – mianowicie od doktoratu oczekuje się rozwiązania problemu naukowego i wykazania wiedzą teoretyczną z zakresu tematyki badań, a od habilitacji istotnego wkładu kandydata w rozwój danej dyscypliny. Pani Profesor podkreśliła, że kluczowe jest to, że wkład Habilitantki w rozwój dyscypliny nauki medycznej jest znikomy, co zauważyła również Pani Profesor Herman-Antosiewicz i ujęła to w swojej krytycznej recenzji. Profesor Sadowska-Bartosz zaznaczyła, że jej recenzja choć kończyła się pozytywnie była recenzją krytyczną i obecnie nie popiera wniosku dr Zielińskiej.

Prof. Wanda Krajewska oznajmiła, iż zgadza się z Panią Profesor Herman-Antosiewicz i Panią Profesor Sadowską-Bartosz odnośnie przedstawionych zarzutów, które można było sformułować po uzyskaniu pełnej informacji o osiągnięciach w doktoracie Pani dr Zielińskiej. Pani Profesor powiedziała, że abstrahując od dyscypliny naukowej, na podkreślenie zasługuje fakt, że poza trzema pracami, które w znacznym stopniu publikują wyniki pracy doktorskiej, w cyklu publikacji są tylko dwie prace oryginalne, a w tych Pani Zielińska jest drugim autorem. Pani Profesor wspomniała, że trudno mówić o pracy szóstej, która jest pracą przeglądową, jak o pracy, która stanowi wartość dodaną do wiedzy, bowiem wartość dodana opiera się o wyniki prac oryginalnych.

Pani Profesor podsumowała, że są tylko dwie prace oryginalne spoza doktoratu (nr 2 i 5), których Pani dr Zielińska jest drugim autorem, czyli liczba osiągnięć jest zbyt mała, żeby stanowić podstawę ubiegania się o stopień doktora habilitowanego. Pani Profesor powiedziała, że nie ma przeszkód by opublikowane wyniki z doktoratu stanowiły podstawę przewodu habilitacyjnego, to jednak w kontekście tych 5 prac oryginalnych udział pracy doktorskiej jest zbyt duży w stosunku do nowych dodatkowych wartości, które pojawiają się w pracy nr 2 i 5, których dr Zielińska jest drugim autorem. Pani Profesor dodała, że jej recenzja była recenzją pozytywną, mimo że dostrzegła brak oświadczeń innych autorów (i dodała, że nie są one warunkiem) oraz zasadniczy brak kierowania grantami. Uznała bowiem, że w jakiś sposób brak ten jest rekompensowany bardzo dużą aktywnością współpracy z zagranicą. Pani Profesor skonkludowała, że w recenzji pozytywnie zaopiniowała wniosek o nadanie stopnia doktora habilitowanego dr Zielińskiej, natomiast

w świetle faktów ujawnionych przez promotora pracy doktorskiej wycofuje się z pozytywnej oceny i nie będzie popierała tego wniosku.

Prof. Andrzej Mackiewicz powiedział, że podana przez Kandydatkę dziedzina nauki medyczne jest w pełni akceptowalna, dozwolona i stosowalna. Jego zdaniem są to prace przełomowe, z przyjemnością zapoznał się z tym materiałem i popiera ten wniosek. Profesor powiedział, że osobom z indeksem Hirscha 3 dawano tytuł profesora, a tu mamy zupełnie inną sytuację i on to docenia. Profesor zadeklarował się, że w głosowaniu będzie popierał wniosek Habilitantki.

Dr hab. Kamila Kusz-Zamelczyk powiedziała, że jej opinia była pozytywna gdyż uważała, iż przedstawione przez Habilitantkę osiągnięcie stanowi znaczny wkład w rozwój nauki (choć niekoniecznie dyscypliny) i aktywność naukową również oceniła wysoko. Wyznała, że jej zastrzeżenie budzi fakt, że znaczna część wyników zamieszczonych w pracach z osiągnięcia habilitacyjnego jest zawarta w pracy doktorskiej Pani dr Zielińskiej. Pani Kusz-Zamelczyk wyraziła opinię, że skoro tematyka i metodyka z doktoratu i osiągnięcia habilitacyjnego są tak bardzo zbliżone, Habilitantka powinna była w Autoreferacie jasno powiedzieć jak mają się wyniki z osiągnięcia habilitacyjnego do wyników z doktoratu, by oceniający ten wniosek mógł jasno i wyraźnie widzieć to, co jest nowego w osiągnięciu habilitacyjnym w stosunku do doktoratu. Pani Kusz-Zamelczyk stwierdziła, że czegoś takiego zabrakło w Autoreferacie Habilitantki, że owszem kandydatka podaje tytuł pracy doktorskiej i krótko wspomina czym się zajmowała w doktoracie ale w opisie doktoratu nie znajdziemy nazw monoterpenów, które później stały się przedmiotem jej habilitacji. Pani Kusz-Zamelczyk zaopiniowała, że jeśli od osiągnięcia habilitacyjnego odjąć wyniki, które zawarte były w doktoracie, istnieją duże wątpliwości by zaklasyfikować te osiągnięcia do dyscypliny nauki medyczne.

Tu włączył się **Prof. Mackiewicz**, który podkreślając, że jest lekarzem wyraził opinię, iż to są nauki medyczne i że chcemy podawać te leki ludziom. Tu zabrała głos **Prof. Sadowska-Bartosz**, która rozwinęła, iż Habilitantka nie pokazuje, że te substancje działają przeciwnowotworowo, że zrobiony jest test cytotoksyczności a w jednej z tych dwu prac użyte są komórki nienowotworowe, zatem nie ma podstaw by dopatrywać się działania przeciwnowotworowego i że to trzeba udowodnić. Pani Profesor przywołała wynik z badania cytotoksyczności i skomentowała, że wpływ w jednym stężeniu badanego związku na żywotność komórek nowotworowych jest niewielki, a w wyższych stężeniach badana substancja działa tak samo na komórki nowotworowe jak i nienowotworowe, zatem ona nie dopatruje się działania antynowotworowego. Pani Profesor ponadto uznała to doświadczenie za niedokończone, gdyż każdy biochemik rozszerzyłby zakres badanych stężeń, w których widać było efekt, ponieważ w wyższych stężeniach substancja zabijała tak samo komórki nowotworowe jak i nienowotworowe, zatem trudno dopatrzeć się działania antynowotworowego. **Prof. Mackiewicz** zagregował mówiąc, że jeden na 10 000 preparatów przeciwnowotworowych wchodzi na rynek i że nie trzeba decydować w tym momencie czy te preparaty okażą się skuteczne czy nie. Profesor podał przykład platyny jako wg niego najlepszego leku przeciwnowotworowego, który zabija również komórki prawidłowe i są z nią duże problemy z cytotoksycznością. Profesor powiedział, że nie powinno się dyskwalifikować badań Habilitantki i uznał je za cenne badania, które mogą być kontynuowane.

Prof. Natalia Rozwadowska powiedziała, że w swej opinii podkreśliła, że tematyka przedstawionego dzieła jest spójna z tematyką doktoratu. Prof. Rozwadowska oznajmiła, że identyczność wyników doktoratu i habilitacji jest argumentem bardzo przemawiającym. Oświadczyła, że choć jej opinia była pozytywna, zmienia ją na opinię negatywną. Pani Profesor dodała, że dostrzeżone przez Panie Recenzentki braki w części badań in vitro są dla niej bardzo ważnym argumentem, gdyż badania prowadzone były na 3 liniach komórkowych, z czego jedna była linią mysich makrofagów, druga linią keratynocytów, trzecia była rzeczywiście linią nowotworową, a ta została wykorzystana w jednym tylko doświadczeniu, które również w jej opinii zaplanowane było nieprawidłowo. Pani Profesor zaznaczyła, że wprawdzie nie możemy wchodzić w kompetencje recenzentów prac już opublikowanych, ale mamy prawo wyrazić swoją opinię. Pani Profesor zgodziła się z opinią, że skoro nie ma przeszkód formalnych, by wyniki z doktoratu były wykorzystywane do postępowania habilitacyjnego, to takie podwójne wykorzystanie wyników powinno być zaznaczone i podkreślone w Autoreferacie, gdyż tego wymagałaby uczciwość naukowa. Pani Prof. Rozwadowska wyraziła opinię, że niedoprecyzowana ustawa otwiera furtkę do takich postępowań, czemu ona osobiście jest przeciwna.

Prof. Lucjusz Zaprutko zaznaczył, że rolą Przewodniczącego jest czuwanie nad formalno-prawną stroną całego postępowania. Powiedział, że nie będzie wchodził w szczegóły merytoryczne, bo to jest rolą recenzentów. Profesor powiedział, że miał uwagę, którą przedstawił w swej opinii, gdzie wyraził swój pogląd, iż dorobek Habilitantki w małym stopniu przystaje do dyscypliny nauki medyczne, a znacznie bardziej odpowiadałby dyscyplinie nauki farmaceutyczne. I to zdanie Profesor podtrzymał podczas posiedzenia. Profesor przytoczył następnie dalszy ciąg stwierdzenia ze swojej opinii, że wszystkie prace, które wchodzi w skład osiągnięcia habilitacyjnego zostały opublikowane w czasopiśmie, które według listy ministerstwa zostały przypisane zarówno do nauk farmaceutycznych jak i do nauk medycznych. Zatem pozostaje w gestii fachowości i kompetencji naukowych oceniającego czy zaliczyć to można do nauk medycznych czy nauk farmaceutycznych. Profesor przypomniał, że jest farmaceutą i wyraził opinię, iż osiągnięcie habilitacyjne doskonale przystaje do nauk farmaceutycznych, słabiej do nauk medycznych, ale wykluczyć tego nie można przynajmniej od strony prawnej, bo czasopisma są na liście nauk medycznych, zatem warunek formalno-prawny jest spełniony. Profesor skonkludował, że wątpliwości swoje podtrzymuje choć od strony prawnej są one nieuzasadnione. Następnie Profesor rozważył dorobek naukowy dr Zielińskiej w świetle wszystkich przesłanek warunkujących nadanie stopnia doktora habilitowanego, które zacytował z obecnie obowiązującej ustawy. Stwierdził, że warunki pierwszy i trzeci są bezdyskusyjnie spełnione. Następnie Profesor rozważył drugą przesłankę, mianowicie posiadanie w dorobku osiągnięć naukowych stanowiących znaczny wkład w rozwój dyscypliny. Profesor zaznaczył, że co do dyscypliny przedstawił swoje zdanie i dalej skupił się na rozważaniu słów „znaczny wkład” w kontekście dorobku Habilitantki. Uznał, że rolą recenzentów jest ocenić czy ów wkład w rozwój dyscypliny jest znaczny i że nie mamy żadnej prawnej definicji słowa „znaczny”. Profesor zwrócił uwagę, że w zdaniu zacytowanym z ustawy nie ma mowy, że to ma być znaczny wkład po ostatnim awansie. W świetle tych rozważań Przewodniczący Komisji uznał, że osiągnięcia, które posiada Habilitantka w swym dorobku są znaczne. Następnie Profesor rozważył informację uzyskaną od Pani Profesor Nowak –

promotor doktoratu Habilitantki. Zwrócił uwagę, iż doktorat był tzw. monografią. Profesor skomentował, że dobrą tradycją jest publikowanie wyników zawartych w monografii i trudno się dziwić, że Pani Zielińska opublikowała dane zawarte w monografii stanowiącej doktorat. Profesor stwierdził, że rolą Komisji jest określenie czy ta pozostała część ma wymiar znacznego wkładu w rozwój dyscypliny nauki medycznej, po czym dodał „moim zdaniem - tak”.

4. Przewodniczący otworzył dyskusję na temat opinii przedstawionych w ramach poprzedniego punktu, która miała zmierzać do wypracowania stanowiska w sprawie nadania lub odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego (kolejność zabierania głosu jak w uchwale powołującej członków komisji).

Prof. Anna Herman-Antosiewicz kontynuowała kwestię poruszoną przez Pana Przewodniczącego, mianowicie czy pozostała część osiągnięcia ma znamiona znacznego wkładu w rozwój dyscypliny, uznając że na to pytanie doskonale odpowiedziała Profesor Krajewska, że pozostałe prace, których wyników nie było w doktoracie, to dwie publikacje, których dr Zielińska jest drugim autorem. Profesor podniosła problem z określeniem wkładu dr Zielińskiej w te prace ponieważ Kandydatka sama opisała w Autoreferacie to co zrobiła w każdej z tych prac i nie ma oświadczeń współautorów, które by to potwierdzały. Pani Profesor wyraziła zdanie, że te pozostałe prace po odjęciu prac, których wyniki były zawarte w doktoracie, nie zasługują na miano „znacznego wkładu”. Następnie Pani Profesor przytoczyła tytuł osiągnięcia *„Nanocząsteczki lipidowe jako skuteczne nośniki substancji aktywnych w leczeniu chorób nowotworowych”* i skomentowała, że żadna z tych prac tego nie pokazuje i jest to tytuł na wyrost idący w stronę popularnonaukową a nie naukową, gdyż tytuł nie przystaje do faktów, co z kolei świadczy o braku dojrzałości naukowej i przemawia za tym, że Kandydatka powinna jeszcze popracować by nabrać dojrzałości naukowej.

Prof. Sadowska-Bartosz skomentowała tzw. pozostały dorobek naukowy mówiąc, że wkład Habilitantki nie jest znaczący, gdyż są to prace wieloautorskie prace zespołów, w których Pani Zielińska pracowała w ramach projektów, którymi ktoś kierował, zatem to jest wkład całych zespołów, a wkład Habilitantki jest niewielki. Pani Profesor dodała, że ten aspekt wyjaśniła dokładnie w pkt. 3 swojej recenzji.

Prof. Krajewska podtrzymała swoje zdanie, że wkład w badania naukowe i możliwość zastosowania tych wyników w medycynie jest zbyt mały żeby uznać go za „znaczące osiągnięcie”. Odnosnie dyscypliny Pani Profesor zaznaczyła, że nie chciałaby aż tak bardzo kontynuować tej dyskusji, lecz przyznała, iż z punktu widzenia biologicznego i medycznego zawsze muszą być prace wstępne, które będą prowadziły do zastosowania w praktyce, lecz w pracach przedstawionych przez dr Zielińską nie widać zastosowania medycznego, gdyż są to prace opisujące syntezę cząstek, optymalizację tej syntezy i trwałość tych cząstek, zatem do zastosowania medycznego jest jeszcze bardzo daleko. Pani Profesor dodała jednak, że abstrahując od tego do jakiej dyscypliny zaliczy się osiągnięcie dr Zielińskiej tytuł osiągnięcia z pewnością nie jest adekwatny do wyników badań stanowiących podstawę postępowania habilitacyjnego.

Prof. Mackiewicz wyraził swoje zdanie, że ocena musi opierać się o jakieś zasady, a zasadą jest bibliometria. Profesor zachęcił żeby popatrzeć na liczbę cytowań oraz impact factor.

Dodał, że wszyscy ocenili pozytywnie tę pracę, a później na skutek korespondencji większość zmieniła zdanie.

Prof. Sadowska-Bartosz dodała swój komentarz dotyczący sensowności stosowania nanotechnologii i przyznała, że ona się tym również zajmuje i wraz z zespołem chemików stara się zsyntetyzować substancje, które miałyby zastosowanie w medycynie i wie jak długa droga jest od syntezy, poprzez badania *in vitro*, później badania *in vivo* do zastosowania w medycynie. Pani Profesor wyraziła swoje przekonanie, że badania chemiczne są przyczynkiem do dalszego zastosowania nanomateriałów i te badania mają sens, tyle że, Habilitantka nie pokazała, że nanomateriały, które zaproponowała i zoptymalizowała ich syntezę, będą mogły być stosowane w terapii jakichkolwiek chorób.

Prof. Mackiewicz dodał, że na rynku są nanomateriały stosowane w raku jajnika. Ponadto skonwertował, że NIH rekomenduje stosowanie 62 linii komórkowych do tego typu analiz i z 3 linii nie można uzyskać wielu informacji ale jednak jakieś informacje są. Profesor skomentował fakt, że Habilitantka używa komórki nienowotworowe nie jest problemem. Profesor podtrzymał, że uważa oceniany dorobek za cenny.

Prof. Sadowska-Bartosz jeszcze raz podkreśliła, że w pracach Habilitantki nie jest pokazane, że badane substancje mają działanie przeciwnowotworowe.

Prof. Herman-Antosiewicz odnosząc się do wcześniejszej wypowiedzi Prof. Mackiewicza dotyczącej bibliometrii, wyraziła opinię, że dane Habilitantki są imponujące, lecz gdyby tylko polegać na bibliometrii to żadna komisja nie byłaby potrzebna, a komputery wyliczałyby komu nadać stopień czy tytuł. Profesor kontynuowała, że skoro komisja jest powołana, to powinna z bibliometrii wyłuskać rolę i znaczenie tej osoby, która stara się o nadanie awansu.

Prof. Krajewska zgodziła się, że dorobek jest istotny, lecz podkreśliła, że dorobek w cyklu publikacji który nie był ujęty w doktoracie jest niewystarczający. Pani Profesor zgodziła się z opinią, że dr Zielińska nie wykazuje jeszcze pełnej dojrzałości pracownika naukowego. Zwróciła uwagę na „pewien drobny szczegół” (jak to wyraziła) dotyczący przedstawiania wykazu publikacji, dopowiadając że do dorobku naukowego wlicza się prace opublikowane i przyjęte do druku, a tym czasem w dokumentacji Habilitantki znajdujemy sporo prac które są dopiero wysłane do druku lub w recenzjach, co bardzo utrudnia analizę dorobku i to pracownicy naukowci powinni wiedzieć, a Pani Habilitantka tego nie zauważa. Pani Profesor podzieliła się wrażeniem, że Habilitantka pewne sprawy niesfusznie stara się uwypuklić a inne ukryć. Pani Profesor dodała, iż to że Habilitantka próbuje ukryć fakty podwójnego użycia wyników ujawniło się dopiero w momencie gdy dostaliśmy informację od Profesora Nowak. Profesor podtrzymała zdanie, że pozostały dorobek nie jest wystarczający do uzyskania stopnia doktora habilitowanego.

Dr hab. Kamila Kusz-Zamelczyk dodała odnośnie dojrzałości naukowej, że w Autoreferacie zauważyła szczegóły, których wcześniej nie podnosiła ponieważ uważała, że w świetle przedstawionego osiągnięcia nie są one może tak istotne. Pani Kusz-Zamelczyk zwróciła w końcu uwagę na „tendencję do autopromocji” w nieuzasadnionych sprawach: w dokumentacji wniosku, w punkcie gdzie miały być wymienione prace opublikowane po doktoracie wymienione są dwie prace opublikowane przed doktoratem, co jest nieprawidłowe. Kolejnym szczegółem zauważonym w Autoreferacie jest informacja iż praca doktorska została wyróżniona przez recenzentów, podczas gdy tylko jeden z

recenzentów wnioskował w swej recenzji o wyróżnienie, natomiast w drugiej recenzji nie było takiego wniosku. Pani Kusz-Zamelczyk stwierdziła, że to są szczegóły, które dowodzą tego, że kandydatce brakuje jeszcze dojrzałości naukowej.

Prof. Zaprutko na zakończenie dyskusji przedstawił opinię, iż dziwnym zjawiskiem wydaje się, że mamy 4 recenzje kończące się pozytywnym wnioskiem, a podczas obrad pozytywne głosy zawarte w recenzjach ulegają diametralnej zmianie. Przewodniczący przyznał, że jest to możliwe, dopuszczalne i absolutnie nie podważa prawa do zmiany opinii. Jednocześnie Przewodniczący zauważył, że w dyskusji większość argumentów „na nie” podnosiło stronę merytoryczną osiągnięć pracy dotyczących badań z zastosowaniem komórek. Profesor zauważył, że takie uwagi powinny być zawarte w recenzjach i dodał, że przesłanką, która zmieniła stanowisko mogło być tylko to co przedstawiła Pani Nowak, czyli zarzut przedstawienia części wyników z pracy doktorskiej w osiągnięciu habilitacyjnym. Zdaniem profesora w dyskusji dominowały zarzuty co do jakości prowadzonych badań na komórkach, które to zarzuty nie pojawiły się w recenzjach. Profesor powiedział, że szanuje pogląd i stanowisko wszystkich członków Komisji i jednocześnie wyraził swoje stanowisko, że nie mamy podstaw by mówić, że dorobek naukowy Kandydatki nie stanowi znacznego wkładu w rozwój dyscypliny.

Prof. Sadowska-Bartosz dodała, że tutaj dopatrujemy się również nieuczciwości w nauce. Prof. Krajewska na wypowiedź Przewodniczącego zareagowała stwierdzeniem, że w większości wypowiedzi dominowało, że pierwotnie recenzje są pozytywne, lecz w odniesieniu do materiałów, które otrzymaliśmy później dopatrujemy się tutaj naruszenia etyki pracownika nauki.

Prof. Zaprutko przytoczył jeden z punktów Kodeksu etyki pracownika naukowego, zaznaczając, że to nie jest akt prawny i streścił to następującymi słowami „zgodnie z zasadami kodeksu etyki nie należy tej samej pracy publikować ponownie” i podkreślił, że monografia stanowiąca doktorat nie jest traktowana jako publikacja.

Prof. Sadowska-Bartosz nawiązując do kwestii etycznych powiedziała, że nie powinno się podawać nieprawdy w autoreferacie i stwierdziła, że „nasze dzisiejsze spotkanie ma sens”, gdyż okazało się, że wcześniej nie każdy dostrzegł wszystkie fakty i poza faktami ujętymi w recenzjach są też dodatkowe, na które wcześniej nie zwróciliśmy uwagi. Pani Profesor przypomniała, że w swojej recenzji zwróciła uwagę na to, iż Habilitantka wymieniła w Autoreferacie staż, który miał miejsce po dacie złożenia wniosku. Pani Profesor skonkludowała, że nieuczciwość pojawia się w przedłożonych dokumentach i nie wszystko przez wszystkich zostało zauważone.

Prof. Rozwadowska podsumowała swoje obecne stanowisko, iż osiągnięcie habilitacyjne po odjęciu wyników, które już zostały ocenione w czasie doktoratu nie spełnia kryterium znaczącego wkładu w rozwój dyscypliny.

5. Przewodniczący Komisji stwierdził, że dyskusja wskazuje, że raczej należy głosować nad uchwałą niezgodną z wnioskiem Habilitantki. Sekretarz przedstawiła propozycję uchwały Komisji habilitacyjnej o odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego a Przewodniczący zaproponował by po głosowaniu przerwać posiedzenie w celu sporządzenia odpowiedniego uzasadnienia do uchwały. Wszyscy członkowie przyjęli taką propozycję.

6. Uchwała zawierająca negatywną opinię w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr Aleksandrze Zielińskiej została podjęta w wyniku jawnego głosowania zwykłą większością głosów. Za przyjęciem uchwały wyrażającej negatywną opinię w sprawie nadania dr Aleksandrze Zielińskiej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne głosowało pięciu członków Komisji, natomiast dwóch członków Komisji głosowało przeciw przyjęciu takiej uchwały.
7. Przewodniczący zawiesił posiedzenie i ustalono termin ponownego spotkania na 20 października 2022, godz. 12:00 w trybie zdalnym.
8. 20 października 2022, godz. 12:00: Przewodniczący rozpoczął drugą część zawieszonego wcześniej posiedzenia. Przewodniczący poinformował o propozycji uzupełnienia uzasadnienia o fragment zadania „oraz informacją przekazaną przed posiedzeniem Komisji przez promotora pracy doktorskiej”. Profesor Krajewska, która jest autorką tego uzupełnienia dodała, że owo uzupełnienie wyjaśnia rozbieżność między recenzjami i opiniami przygotowanymi w oparciu o wniosek i załączniki do tego wniosku, a uchwałą wyrażającą negatywną opinię. Następnie Komisja jednomyślnie przegłosowała wprowadzenie uzupełnienia do treści uchwały, która została podjęta podczas pierwszej części posiedzenia. Kamila Kusz-Zamelczyk wycofała swój zarzut dotyczący błędnego zapisu o wyróżnieniu pracy doktorskiej. Komisja przegłosowała treść uzasadnienia do uchwały (6 głosów „za” przyjęciem treści uzasadnienia, 1 głos „wstrzymujący się”).
9. Komisja przyjęła protokół z posiedzenia. Następnie Przewodniczący poinformował o konieczności podpisania uchwały i uzasadnienia przez wszystkich członków Komisji. Ustalono, że protokół podpisze wyłącznie Sekretarz Komisji.
10. Na zakończenie posiedzenia Przewodniczący, poinformował, że, Komisja Habilitacyjna przedłoży Radzie Naukowej Instytutu Genetyki Człowieka PAN podjętą uchwałę wraz z jej integralną częścią, jaką jest uzasadnienie oraz niniejszy protokół oraz korespondencję nadesłaną przez promotora pracy doktorskiej Kandydatki.
11. Przewodniczący podziękował wszystkim za intensywną pracę i zakończył posiedzenie.

Sekretarz Komisji
dr hab. Kamila Kusz-Zamelczyk

Poznań, 13 października 2022 r.

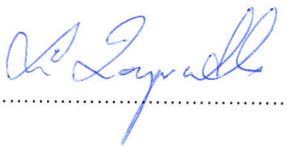
LISTA OBECNOŚCI

z posiedzenia komisji habilitacyjnej powołanej w sprawie przeprowadzenia postępowania o nadanie **dr Aleksandrze Zielińskiej** stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, dyscyplinie nauki medyczne

Termin posiedzenia: 13 października 2022, godz. 10:00

Miejsce posiedzenia: Instytut Genetyki Człowieka PAN w Poznaniu, ul. Strzeszyńska 32

1. Przewodniczący: prof. dr hab. **Lucjusz Zaprutko**

.....

2. Recenzent: prof. dr hab. **Anna Herman-Antosiewicz**

udział zdalny

3. Recenzent: prof. dr hab. **Izabela Sadowska-Bartosz**

udział zdalny

4. Recenzent: prof. dr hab. **Wanda Krajewska**

udział zdalny

5. Recenzent: prof. dr hab. **Andrzej Mackiewicz**

.....

6. Członek: prof. IGC PAN dr hab. **Natalia Rozwadowska**

udział zdalny

7. Sekretarz: prof. dr hab. **Kamila Kusz-Zamelczyk**

.....

Poznań, 13 października 2022 r.

WYNIK GŁOSOWANIA JAWNEGO

w sprawie wyrażenia **negatywnej** opinii dotyczącej nadania
dr Aleksandrze Zielińskiej z Instytutu Genetyki Człowieka PAN
stopnia naukowego doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne
przeprowadzonego dnia 13 października 2022 roku

W głosowaniu jawnym udział wzięli:

1. prof. dr hab. Lucjusz Zaprutko	przewodniczący komisji
2. prof. dr hab. Anna Herman-Antosiewicz	recenzent
3. prof. dr hab. Izabela Sadowska-Bartosz	recenzent
4. prof. dr hab. Wanda Krajewska	recenzent
5. prof. dr hab. Andrzej Mackiewicz	recenzent
6. prof. IGC PAN dr hab. Natalia Rozwadowska	członek komisji
7. prof. IGC PAN dr hab. Kamila Kusz-Zamelczyk	sekretarz komisji

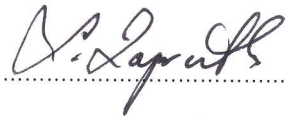
Oddano 7 ważnych głosów, w tym:

5 głosów „za”,

2 głosy „przeciw”,

0 głosów „wstrzymujących się”.

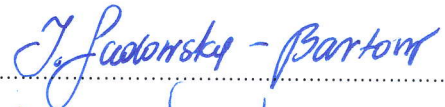
prof. dr hab. Lucjusz Zaprutko

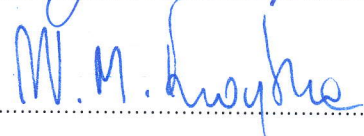
prof. dr hab. Anna Herman-Antosiewicz

prof. dr hab. Izabela Sadowska-Bartosz

prof. dr hab. Wanda Krajewska

prof. dr hab. Andrzej Mackiewicz

prof. IGC PAN dr hab. Natalia Rozwadowska

prof. IGC PAN dr hab. Kamila Kusz-Zamelczyk

Temat: Fwd: habilitacja**Nadawca:** Lucjusz Zaprutko <zaprutko@ump.edu.pl>**Data:** 2022-10-02, 19:11**Adresat:** Kamila Kusz-Zamelczyk <kamila.kusz-zamelczyk@igcz.poznan.pl>

Szanowna Pani Profesor,
poniżej pełna treść maila wraz załącznikami, otrzymanego w sprawie habilitacji Pani dr Zielińskiej.
Bardzo proszę o podjęcie dalszych działań z tym związanych.
Łączę wyrazy szacunku
Lucjusz Zaprutko

Od: "Izabela Nowak" <izabela.nowak@amu.edu.pl>**Do:** zaprutko@ump.edu.pl**Wysłane:** piątek, 30 wrzesień 2022 18:11:33

Szan. Panie Profesorze,

Tak jak już wspominałam telefonicznie, od kilku dni zamartwiam się zaistniałą sprawą, mając na uwadze, że Pani dr Aleksandra Zielińska jest moją wychowanką. Chciałabym jednak zwrócić uwagę na może pewną nieścisłość, która może nie została wychwycona podczas składania wniosku przez Panią Zielińską. Zdaję sobie sprawę, że mi jako promotorowi jej rozprawy, na podstawie której uzyskała stopień naukowy doktora, łatwiej było zwrócić uwagę na pewne zagadnienia.

Z przykrością muszę poinformować, że prace H1, H3 oraz H4 autoreferatu Pani dr Aleksandry Zielińskiej, według mojej najlepszej wiedzy, zawierają materiał z jej rozprawy doktorskiej obronionej w 2018 na Wydziale Chemii UAM (nadanie stopnia 21.12.2018r). Zdaję sobie sprawę, że nie ma przeszkód formalnych, by przedmiotowej ocenie poddać rozprawę doktorską (jeżeli została ona opublikowana), jednakże zgodnie z zasięgniętymi informacjami ten sam dorobek nie powinien prowadzić do nadania dwóch stopni naukowych tej samej osobie. Będą to wprowadzić stopnie naukowe w innych dziedzinach/dyscyplinach, ale czy to jest słuszne? Niestety nie jestem tego w stanie sama rozstrzygnąć.

W załączniku podaję wybrany materiał porównawczy (nie jest to całość a jedynie przykłady, np. dla H1 podane zostały także te same warunki eksperymentalne, aby potem wskazać te same wyniki, dla H3 i H4 już same wyniki, zwłaszcza rysunki).

Jeszcze raz przepraszam za kłopot.

Z wyrazami szacunku,

Izabela Nowak

[H1] Aleksandra Zielińska, Carlos Martins-Gomes, Nuno R. Ferreira, Amélia M. Silva, Izabela Nowak, Eliana B. Souto. Anti-inflammatory and anti-cancer activity of citral: Optimization of citral-loaded solid lipid nanoparticles (SLN) using experimental factorial design and *LC/MsSizer*. *International Journal of Pharmaceutics* 2018, Vol. 553 (1-2), s. 428-440.

Praca oryginalna; doi: 10.1016/j.ijpharm.2018.10.065 [IF 4,213; Pkt. Min. 100]

Praca H1 to praca z pracy doktorskiej - str 235 poz. 1 z doktoratu – wykaz dorobku (Received 1 February 2018, Revised 14 October 2018, Accepted 28 October 2018, Available online 29 October 2018)

Publikacja	Rozprawa doktorska
Sekcja Material and Method (strona 430): "The anti-inflammatory activity of monoterpenes was evaluated on RAW 264.7 cells, seeded in 96-well microplate. Two sets of experiments were made incubating citral and geraniol with and without stimulation with 1 µg/ml lipopolysaccharide (LPS, Sigma-Aldrich, USA). Geraniol and citral were diluted in DMSO (final solution with 0.4% V/V DMSO). For each well, a volume of 50 µL of supernatant was transferred into a new 96-well plate, to which the same volume of Griess reagent [0.1% (w/V) N-(1-naphthyl) ethylene diamine dihydrochloride and 1% (w/V) sulfanilamide prepared in 5% (w/V) H3PO4 (V/V)] (Sigma-Aldrich, USA) were added. After 10 min of incubation in the dark, the absorbance was read at 550 nm using a Multiskan EX microplate reader (MTX LabSystems, USA). A sodium nitrite (Na2NO3) (Sigma-Aldrich, USA) standard curve was built (0–100 µL) to allow the quantification of results which are expressed as percentage of nitric oxide production by the control cells."	Strona 96: „W pracy przeprowadzono badania dotyczące działania przeciwczapalnego wybranych monoterpenu – cytralu i geraniolu, w stymulowanych lipopolisacharydem (Sigma-Aldrich, USA) komórkach RAW 264.7, wysianych w 96-studzienkowej mikropłytkę. Roztwór wyjściowy lipopolisacharydu (LPS), służący do indukowania ekspresji NO w komórkach RAW 264.7, przygotowano przez rozpuszczenie 1,0 mg LPS w 1 ml dimetylosulfotlenku (ang. Dimethyl Sulfoxide, DMSO, (CH₃)₂SO; Sigma-Aldrich, USA). Otrzymany roztwór wytrząsano do momentu całkowitego rozpuszczenia. W celu zbadania aktywności przeciwczapalnej wybranych monoterpenu, cytral i geraniol rozcieńczono dimetylosulfotlenkiem (ang. Dimethyl Sulfoxide, DMSO, (CH₃)₂SO; Sigma-Aldrich, USA) o końcowym roztworze 0,4% obj. DMSO. Pożywkę do hodowli komórek pobrano kolejno z każdej studzienki i dodano 50 µl supernatantu. Tak przygotowane roztwory przeniesiono na nową 96-studzienkową płytkę, do której dodano tę samą objętość odczynnika Griessa: 0,1% wag./obj. N-(1- Nafthyl)etylenodiaminy chlorowodoru i 1% obj. sulfanilamidu wytworzonego w 5% wag./obj. H3PO4 (Sigma-Aldrich, USA). Po 10 minutach inkubacji w ciemności, zmierzono absorbancję przy długości fali 550 nm za pomocą czytnika mikropłytek Multiskan EX (MTX Lab Systems, USA). Dla porównania przeprowadzono również próbę bez stymulacji 1 µg/ml LPS
Sekcja Material and Method (strona 430, wzór I jego oznaczenia – zapis analogiczny): “ ...	Strona 97: “.....Redukcja AB została obliczona przy użyciu następującego równania 5 [292, 293]: $\% \text{redukcja AB} = \frac{eox \lambda 2}{(A \lambda 1 - eox \lambda 1)(A \lambda 2 - eox \lambda 1 A' \lambda 2 - eox \lambda 2 A' \lambda 1 \times 100 (5) \text{ gdzie: } (eox \lambda 1) - \text{molowy współczynnik ekstynkcji utlenionego AB przy 570 nm, } (eox \lambda 2) - \text{molowy współczynnik ekstynkcji utlenionego AB przy 620 nm, } (ered \lambda 1) - \text{molowy współczynnik ekstynkcji zredukowanego AB przy 570 nm, } (ered \lambda 2) - \text{molowy współczynnik ekstynkcji zredukowanego AB przy 620 nm, } A \lambda 31 - \text{ludzka linia komórkowa nowotworu skóry (nowotworowa) HaCat - linia komórkowa keratynocytów człowieka (nienowotworowa) 98$

plate reader (MTX Labsystems, USA) at 570 nm and 620 nm. The AB reduction was calculated using the following equation:

$$AB\text{ reduction}\% = \frac{(e_{ox, \lambda_2})(A_{\lambda_1}) - (e_{ox, \lambda_1})(A_{\lambda_2})}{(e_{red, \lambda_1})(A_{\lambda_2}) - (e_{red, \lambda_2})(A_{\lambda_1})} \times 100$$

where, (e_{ox, λ_1}) is the molar extinction coefficient of oxidized AB at 570 nm, (e_{ox, λ_2}) is the molar extinction coefficient of oxidized AB at 620 nm, (e_{red, λ_1}) is the molar extinction coefficient of reduced AB at 570 nm, (e_{red, λ_2}) is the molar extinction coefficient of reduced AB at 620 nm, (A_{λ_1}) and (A_{λ_2}) are the absorbance of test wells at 570 and

Results are expressed in terms of cell viability as percentage of control (untreated cells) and are a mean of 4 independent experiments ($n = 4$) $\pm$ standard deviations. Data were expressed as the arithmetical mean $\pm$ standard deviation and analyzed by ANOVA statistical test followed by a Bonferroni multiple comparison post-test. All the graphs and statistical analysis was performed in GraphPad Prism® version 6.00 software (GraphPad Software, La Jolla, California, USA). A p-value < 0.05 was considered statistically significant. 2.5. "

Sekcja Results and discussions (strona 431)

Fig. 3.

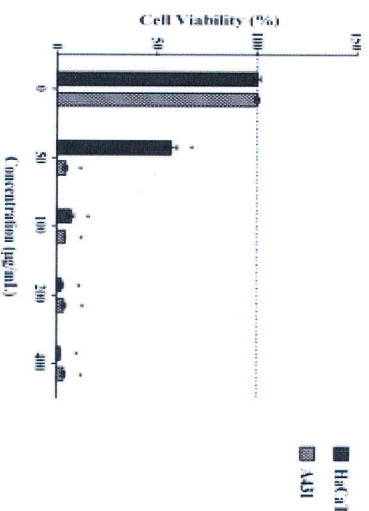
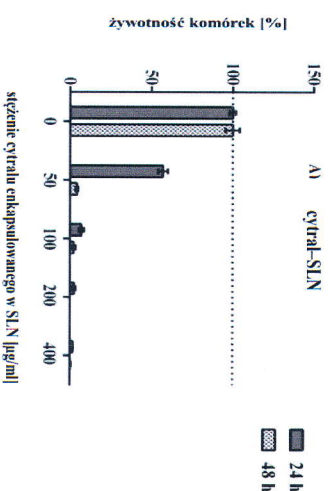

Fig. 3. Cell viability determined by AlamarBlue® reduction method, after exposition of HaCat and A431 skin cell lines to different concentrations of citral. Results are expressed as a percentage of resazurin reduction by control cells (non-exposed cells). Data were expressed as arithmetical means $\pm$ standard deviations. (*) p-value < 0.05 .

($A_{\lambda 1}$) i ($A_{\lambda 2}$ – absorbancja studzienek testowych odpowiednio przy 570 i 620 nm, ($A'_{\lambda 1}$) i ($A'_{\lambda 2}$) – absorbancja studzienek kontroli negatywnej odpowiednio przy 570 i 620 nm. Otrzymane rezultaty stanowiły żywotność komórek, wyrażoną w procentach kontroli, będącą jednocześnie średnią arytmetyczną z czterech niezależnych doświadczeń ($n = 4$) $\pm$ odchylenia standardowe. Wyniki wyrażono średnią arytmetyczną, obliczono odchylenie standardowe, a następnie dokonano analizy statystycznej za pomocą testu ANOVA, jak również przeprowadzono porównania wielokrotne za pomocą tzw. poprawki Bonferroniego (testy post-hoc), stanowiące dodatkowe testy dla analizy wariancji. Wszystkie wykresy i analizę statystyczną przeprowadzono w oprogramowaniu GraphPad Prism® wersja 6.00 (GraphPad Software, La Jolla, Kalifornia, USA). Wartość $p < 0,05$ została uznana za istotną statystycznie."

Strona 167 – rysunek nr 70

Rysunek 70. Żywotność komórek HaCat określona metodą redukcji Alamar Blue® w ciągu 24 i 48 godzin po ekspozycji linii na różne stężenia cytralu enkapsulowanego w SLN (A) oraz próby odniesienia (B).

Sekcja Results and discussions (strona 431)

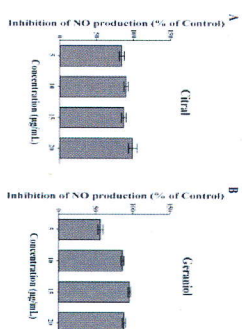
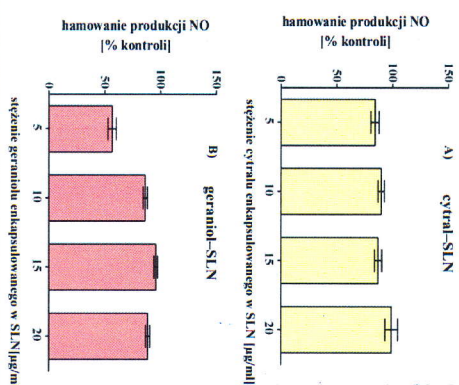

Fig. 2. Citral (A) and Geraniol (B) inhibition of NO production (% of control) at 4 different concentrations: 5, 10, 15 and 20 µg/ml. Results are expressed as mean $\pm$ SD (n = 6). All values are normalized to the control. 100% of NO production (0% of inhibition).

Strona 165 – rysunek nr 69

Rysunek 69. Porównanie aktywności przeciwzapalnej SLN inkorporowanych cytralem (A) i geraniolem (B) w obecności LPS w 4 różnych stężeniach: 5, 10, 15 i 20 µg/ml.

Table 2

Response dependent variables (Z-Ave, PDI and ZP) of the two independent factors presented in Table 1 for all of 7 produced citral-loaded SLN.

Sample name	Independent variables		Dependent Variables			
	Imwitor® 900 K [wt%]	Poloaxamer 188 [wt%]	Z-Ave [nm] ± SD	PDI [1] ± SD	ZP [mV] ± SD	
SLN1	2	1.25	106.3 ± 0.1	0.231 ± 0.006	-0.018 ± 0.377	
SLN2	8	1.25	441.1 ± 143.6	0.486 ± 0.100	-0.058 ± 0.118	
SLN3	2	5	164.4 ± 0.5	0.519 ± 0.003	-0.146 ± 0.306	
SLN4	8	5	172.5 ± 0.9	0.380 ± 0.013	-0.013 ± 0.250	
SLN5	4	2.5	155.3 ± 1.7	0.519 ± 0.027	-0.066 ± 0.109	
SLN6	4	2.5	112.6 ± 0.6	0.286 ± 0.005	0.070 ± 0.255	
SLN7	4	2.5	97.7 ± 1.2	0.249 ± 0.013	-0.007 ± 0.196	

Z-Ave - mean particle size; PDI - polydispersity index; ZP - zeta potential.

Sekcja Results and discussions (strona 432)

Sekcja Results and discussions (strona 435-438)

Table 6

Sekcja Results and discussions (strona 434)

Fig. 4 oraz Fig. 5

Strona 11 autoreferatu – praca H1

„Przeprowadzone badania wykazały, że w komórkach RAW 264.7 przy najniższym przygotowanym stężeniu (5 µg/ml) cytral hamował wytwarzanie NO aż w 84%”

Strona 109 – tabela 37

Tabela 37. Czynniki niezależne i zależne dla siedmiu syntezowanych SLN inkorporowanych cytralem.

SLN	Czynniki niezależne		Czynniki zależne		
	Imwitor® 900 K	Poloaxamer 188	Z-Ave [nm] ± SD	PDI [µu] ± SD	ZP [mV] ± SD
1	-1	-1	106 ± 0,10	0,22 ± 0,06	± 0,02/ ± 0,37
2	+1	-1	441 ± 143,60	0,49 ± 0,10	± 0,06/ ± 0,18
3	-1	+1	164 ± 0,51	0,52 ± 0,03	± 0,15/ ± 0,56
4	+1	+1	173 ± 0,92	0,38 ± 0,01	± 0,01/ ± 0,25
5	0	0	155 ± 1,70	0,52 ± 0,02	± 0,07/ ± 0,19
6	0	0	113 ± 0,61	0,27 ± 0,05	± 0,07/ ± 0,25
7	0	0	98 ± 1,20	0,25 ± 0,03	± 0,01/ ± 0,16

SD – odchylenie standardowe (ang. Standard Deviation)

Strona 111 – rysunek 56

Strona 132 – tabela 54

Strona 165

„Przeprowadzone badania dowiodły, że już przy najniższym badanym stężeniu (5 µg/ml), cytral hamował wytwarzanie NO aż w 84%, „

UNIWERSYTET IM. ADAMA MICKIEWICZA W POZNANIU
Wydział Chemii

Aleksandra Zielińska, Nuno R. Ferreira, Alessandra Durazzo, Massimo Lucarini, Nicola Cicero, Soukaina E. Mamouni, Amélia M. Silva, Izabela Nowak, Antonello Santini, Eliana B. Souto. Development and Optimization of Alpha-Pinene-Loaded Solid Lipid Nanoparticles (SLN) Using Experimental Factorial Design and Dispersion Analysis. *Molecules* **2019**, Vol. 24, nr 15, art. 2683, s. 1-17.
Praca oryginalna; doi: 10.3390/molecules24152683 [IF 3,267; Pkt. Min. 140]

Praca H3 to praca 2 z doktoratu – nie przyjęta w 2018, wysłana potem (po dodaniu kolejnych autorów do Molecules w 2019)

Sekcja Material and Methods (strona 2) - Lipid Screening – procedura	Strona 66
Strona 4 - Table 1	Strona 68 - Tabela 15
Strona 5 - Table 1	Strona 100 - Tabela 29
Strona 6 - Table 3	Strona 104 - tabela 33 po zaokrągleniu
Strona 7-8 - Figure 2 oraz Figure 3,	Strona 107 - rysunek 55
Strona 12 - Figure 6	Strona 132 – tabela 54

ul. Uniwersytetu Poznańskiego 8, Collegium Chemicum, 61-614 Poznań

NIP 777 00 06 350, REGON 00001293

tel +48 61 8291580,

nowakiza@amu.edu.pl

www.chemia.amu.edu.pl

[H4] Aleksandra Zielińska, Nuno R. Ferreira, Agnieszka Feliczak-Guzik, Izabela Nowak, Eliana B. Souto. Loading, release kinetics and stability assessment of monoterpenes - loaded solid lipid nanoparticles (SLN). *Pharmaceutical Development and Technology* 2020, Vol. 25, nr 7, s. 832-844.
 Praca oryginalna; doi: 10.1080/10837450.2020.1744008 **[IF 3,133; Pkt. Min. 40]**

Praca H4 to praca poz. 3 z doktoratu (**Received 14 Oct 2018**, Accepted 14 Mar 2020, Published online: 23 Mar 2020

Strona 834 - Table 1	Strona 93 - Tabela 28
Strona 836 - Fig. 2	Strona 151 - Rys. 63
Strona 840-841 - Fig. 4 i 5 oraz 6 i 7 W szczególności "Kolejnym etapem moich badań była charakterystyka matrycy lipidowej nanocząstek za pomocą dyfrakcji rentgenowskiej (XRD, nisko- i szerokokątowej), jak również określenie zachowań fazowych SLN, badanych za pomocą różnicowej kalorymetrii skaningowej (DSC)."	Dane XRD i DSC z pracy doktorskiej (rys. 64,65, 66, 67, strona 154-159)
Strona 839 – Table 5	Strona 146 - Tabela 55